

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων νεοφανῶν καὶ θαυματουργῶν Ὁσιομαρτυρῶν Ῥαφαὴλ καὶ Νικολάου, καὶ τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Εἰρήνης, τῶν ἐν Θερμῇ τῆς Λέσβου.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἁγίων στ'. Ἀναστάσιμα. Ἦχος γ'.

Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς ἀστέρες λαμπροί, ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλαν, οἱ Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, κόσμον εὐφραίνοντες. Λαμπρύνθητι μουσικῶς, τῇ τούτων αἴγλη ἡ Λέσβος χορεύουσα· εὐφράνθητι σὺν αὐτῇ, ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία κραυγάζουσα· Χαίροις Ῥαφαὴλ θεόφρον, Ἀθλητῶν ἀγλαίσμα, καὶ Νικόλαε Μάρτυς, καὶ Εἰρήνη καλλιπάρθενε.

Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων Χριστέ! σὺ γὰρ ἐξ ἐγκάτων, τῆς γῆς ἐφανερῶσας, εἰς στήριγμα τῶν πιστῶν, καὶ μέγα καύχημα, τοὺς πάλοι ὑπὲρ τοῦ σοῦ, περιφανῶς ἠθληκότας ὀνόματος, τὸν ἔνδοξον Ῥαφαὴλ, καὶ σὺν Εἰρήνῃ τὸν θεῖον Νικόλαον. Ὅθεν τούτων τοῖς λειψάνοις, πίστει καταφεύγοντες, ἐξ αὐτῶν πᾶσαν δόσιν, κομιζόμεθα σωτήριον.

Υμῶν τιμῶμεν τὴν εὐρεσιν, Ῥαφαὴλ τρισμάκαρ, καὶ θεῖε Νικόλαε, τὴν μνήμην ὑμῶν λαμπρῶς, ἄγοντες σήμερον· ὀράσει γὰρ πολλαῖς, καὶ ἐνυπνίοις φαινόμενοι Ἅγιοι, ἐκφαίνετε τοῖς πιστοῖς, τῶν κεκρυμμένων τὴν γνῶσιν ἐκάστοτε, καὶ καθ' ὕπαρ παραδόξως, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, ὄπτανομενοι πάντας, καταπλήπτετε τοῖς θαύμασι.

Προσόμοια ἕτερα.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῇ εὐρέσει τοῦ σκήνους σου, κεκρυμμένα μυστήρια, Ῥαφαὴλ μακάριε ἀπεκάλυψας, οἷς περ προέκρινας ἔνδοξε, ἐκφάνσει τῆς δόξης σου, ὑπουργῆσαι εὐσεβῶς, οἱ πιστῶς κατιδόντες σε, ἔθαμβηθησαν, τῆς δοθείσης σοι χάριτος τῷ πλοῦτῳ, καὶ ἐκήρυξαν τοῖς πᾶσιν, ὧν περ αὐτόπται γεγονάσι.

Καὶ τὴν ἔνδοξον κλήσιν σου, καὶ πατρίδος τὸ ὄνομα, καὶ τὸν τρόπον Ἁγίε τῆς ἀθλήσεως, τὰ πρῶην ἅπασιν ἄγνωστα, ἡμῖν ἐφάνέρωσας, Ῥαφαὴλ θαυματουργέ, ἐνωπίῳ ἐνώπιος, καθορώμενος· ὡ τῆς σῆς πρὸς ἡμᾶς πολλῆς εὐνοίας! διὰ τοῦτό σου τὴν χάριν, μεγαλοφώνως κηρύττομεν.

Τῆς Ἰθάκης τὸ βλάστημα, καὶ τῆς Λέσβου τὸ καύχημα, τῆς Θερμῆς τὸν μέγιστον ἀντιλήπτορα, μελωδικῶς ἀνυμνήσωμεν, Ῥαφαὴλ τὸν ἔνδοξον, καὶ Νικόλαον ὁμοῦ, τὸν σὺν τούτῳ ἀθλησαντα, τὴν καλλιπαιδα, συνυμνοῦντες Εἰρήνην τοὺς ἐσχάτως, ἐν Θερμῇ φανερωθέντας, καὶ ξένα βλύζοντας θαύματα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσει, λαμπρῶς πανηγυρίσωμεν, τὴν τῶν νεοφανῶν Μαρτύρων μνήμην, Ῥαφαὴλ τοῦ παμμάκαρος, Νικολάου τοῦ θεόφρονος, καὶ Εἰρήνης τῆς παρθένου, τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀθλήσαντας τιμῶντες· οὗτοι γάρ, μιᾷ ψυχῇ ἀγωνισάμενοι, ἄθλησιν παθημάτων, ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπέμειναν, καὶ ἀξίως ἐν οὐρανοῖς ἐδοξάσθησαν· ἐν γῇ δέ, ἀρρήτοις κρίμασιν, ἐν ἐτῶν

περίοδοι κατακρυπτόμενοι, ἄρτι ἡμῖν ἐγνώσθησαν, πλήρεις δόξης οὐρανόυ, πλήρεις φωτὸς πλήρεις χάριτος, θαυματουργοῦντες τὰ παράδοξα· ἃ οὐκ ἐγνωρίσθη γάρ, γενεαῖς ἐτέραις, ἀπεκάλυψαν ἡμῖν, τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς πόρρω φαινόμενοι. Μέγας εἶ Κύριε, καὶ τῆς μεγαλωσύνης σου οὐκ ἔσται πέρασ, ὁ θαυμαστῶς μεγαλύνας, τοὺς Ἁγίους σου Μάρτυρας, καὶ παρέχων δι' αὐτῶν, ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ἦχος γ'. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν...

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε...

Στίχ. Τί σοι ἐστί θάλασσα, ὅτι ἔφυγες...

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. μγ' 9)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεῦσητέ μοι, καὶ συνήτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνειδίσα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπειθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ε' 15)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ἀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς

λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωπίασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Ἰδιομελα. Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ ἡ Νῆσος Λέσβος, καὶ σκίρτα τῷ Πνεύματι, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἐν τῷ λόφῳ Καρυῶν, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, καὶ λαλεῖ ἡμῖν τὰ κρείττονα, διὰ τῶν σεπτῶν αὐτοῦ Μαρτύρων· Ῥαφαὴλ γὰρ καὶ Νικόλαος, οἱ πάλαι ἀριστεύσαντες, ἐπ' ἐσχάτων φανερωθέντες, τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ θελήματος, πᾶ-σιν ἐκκαλύπτουσι· καὶ ξενοτρόπως φαινόμενοι, τῆς εὐσεβείας τὰ μεγαλεῖα, τρανῶς διηγοῦνται, καὶ λόγοις καὶ θαύμασιν, εἰς αἴνεσιν Χριστοῦ, καὶ στηριγμὸν καὶ ἐδραΐωμα, τῶν βοῶντων· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος β'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ συνδράμωμεν, ἐν Καρυαῖς τῆς Θερμῆς, καὶ κατίδωμεν μυστήρια, Θεοῦ φανερούμενα. Ῥαφαὴλ γὰρ καὶ Νικόλαος, οἱ εὐκλειεῖς Ὀσιομαρτυρες, ὡς ἄνθη εὐωδέστατα, ἐκ γῆς λαγόνων ἀνεφάνησαν, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, εὐωδιάζουσι πάντας καὶ θαυραρχικῆ βουλήν δοξαζόμενοι, ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτί, καὶ νεανίσκοις καὶ παρθένοις, καὶ ἀνδράσι καὶ γυναῖξιν, ἐναργῶς ὀρῶνται, καὶ παρέχουσιν ἐνὶ ἐκάστῳ, τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. Ἀλλὰ δόξα σοι Κύριε, ὁ δοξάσας τοὺς Ἁγίους σου, καὶ παρέχων δι' αὐτῶν, ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Ἰερωσύνη σεμνυνόμενος, ὁσίως καὶ ἀμέμπτως διηκόνησας Χριστῷ, Ῥαφαὴλ ἱερώτατε καὶ διαπρεπῆς τῇ σοφίᾳ γενόμενος, ἀρετῆς τοῖς εἶδεσι, καὶ εὐσεβείας τῇ λαμπρότητι, λόγω καὶ ἔργῳ, τῇ Ἐκκλησίᾳ διέπρεψας καὶ τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτύριον ἀναδεξάμενος, στερροτάτη ψυχῇ, τυραννικὴν μανίαν ἐφαύλισας, καὶ πικροτάτῳ θανάτῳ, τὸ τοῦ Σωτῆρος πάθος ἐδόξασας. Ἄλλ' ἡμῖν ἐπέφανα, μετὰ πολυχρόνιον κατάκρυψιν, ὡς ἐξ οὐρανίων ἀδύτων, τῆς τοῦ Κυρίου Ἀναστάσεως, τὰ ἀγαθὰ τεκμαιρόμενος, ὧν ἡμᾶς ἀξίωσον, θεοδεκτοῖς πρεσβείαις σου.

Ἦχος δ'.

Ὡς ἀρετῆς ὑποφήτης, καὶ παιδοτρίβης καὶ ἀλείπτῃς, πρὸς θείας ἐπιδόσεις, Ῥαφαὴλ ἱερωτατε, τῷ σῶ ὑποδείγματι ὑπὲρ Χριστοῦ τεθνάναι, τῶν σῶν συμμαρτύρων ἐπτέρωσας τὸ φρόνημα· Νικόλαος γὰρ ὁ σεπτὸς Διάκονος, καὶ σὸς φοιτητῆς καὶ συνέκδημος, μαρτυρικὸν ἠγωνίσαστο στάδιον καὶ Εἰρήνη ἡ καλλίπαις κόρη, ὡς εὐῶδες θῦμα, προσηνέχθη Χριστῷ, ὑπὲρ αὐτοῦ παραδοθεῖσα τῷ πυρὶ· ὡς προεξάρχων γὰρ αὐτῶν, μεγαλοπρεπῶς ἐδοξάσθης, καὶ τὴν δόξαν τὴν σὴν, ἤδη τῷ κόσμῳ ἐφανερωσας. Ἄλλ' ἀπαύστως πρέσβευε, μετὰ τῶν σῶν συμμαρτύρων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Πανηγύρεως ἡμέραν, λαμπρὰν ἡμῖν συγκροτοῦσι, Ῥαφαὴλ καὶ Νικόλαος, ἀρτιφανῶς ἡμῖν φανέντες. Πάντες τῇ αὐτῶν, συγχορεύσωμεν ἀναδείξει, καὶ τῶν θαυμάτων αὐτῶν, ἀπολαύοντες βοήσωμεν· **Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.**

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος γ'.

Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρωσας τὸν ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σὴς Ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἐσπερινὸν ὕμνον φιλάνθρωπε.

Καὶ εἶπα τὰ τῶν Ἁγίων. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ὁ ἱερός Ραφαήλ, ὁ ὑπὲρ πίστεως ἀθλήσας στερρότατα, καὶ δόξη τῇ οὐρανίῳ, μεγαλυνθεὶς εὐκλεῶς, ὡς Ὁσιομάρτυς ἐνθεώτατος· ὁ πλείστοις ἐν ἔτεσι, διαμείνας ἀγνώριστος, ἐγκεκρυμμένος, ὑπὸ γῆν θείοις κρίμασιν, ἐπ' ἐσχάτων δέ, ὡς πολύφωτος ἥλιος, λάμπας καὶ τῶν θαυμάτων σου, ἀκτίσι καὶ χάρισιν, ἐν θαυμασταῖς ὀπτασίαις, καταφαιδρύνων τοὺς ἅπαντας. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἦφθη ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς, ὡς μυροθήκη νοητοῦ ἀγιάσματος, λειψάνων ὑμῶν τῶν θείων, ἡ παναγία σορός, τῇ ἀποκαλύψει ὑμῶν Ἅγιοι· ἐντεῦθεν ἐξέστησαν, τῇ πολλῇ ὑμῶν χάριτι, ἐν ἐπαλλήλοις, θεωρίαις καὶ ὄψεσιν, οἷς ὠραθητε, τῶν ἀδῆλων τὴν δῆλωσιν, τούτοις ὑποτιθέμενοι, καὶ πᾶσι γνωρίζοντες, ὦ Ραφαήλ σὺν Εἰρήνῃ, καὶ Νικολάῳ τὴν ἄθλησιν, ὑμῶν τὴν ἀγίαν, δι' ἧς εὔρετε ἀξίως, στέφος οὐράνιον.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Χαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, τῇ παραδόξῳ ἀναδείξει μακάριοι, τῶν θείων ὑμῶν λειψάνων, δι' ὧν ἡ δόξα ὑμῶν, πᾶσιν ἐπεγνωσθῆ ἡ οὐράνιος, καὶ Λέσβος ἡ νῆσος δέ, ἐξαιρέτως ἀγαλλεται, φαιδρυνόμενη, τοῖς πολλοῖς ὑμῶν θαύμασι, θεῖοι Μάρτυρες, Ραφαήλ καὶ Νικόλαε, ἅμα σὺν τῇ θεόφρονι, Εἰρήνῃ καὶ ἅπασι, τοῖς σὺν ὑμῖν τὸν ἀγῶνα, τὸν ἱερόν ἐναθλησασι, γνωστοῖς καὶ ἀγνώστοις· μεθ' ὧν πάντοτε αἰτεῖσθε, ἡμῖν τὰ κρείττονα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς μιμηταὶ τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος, τῆς αὐτοῦ Ἐγέρσεως τὴν ἔλλαμψιν, τῇ ἐκφάνσει ὑμῶν ἐκφαίνετε, Ἅγιοι Μάρτυρες· ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἀναστάς, ταῖς σεμναῖς ἐνεφανίσθη Μυροφόροις, οὕτω καὶ ὑμεῖς, πισταῖς γυναῖξί, τῆς ὄψεως ὑμῶν, ἐνεπιστεύθητε τὸ μυστήριον, τρανώς αὐταῖς ἀπαγγέλλοντες, κεκρυμμένων πραγμάτων τὴν φανέρωσιν· ὧν ὀρώντες τὴν ἔκβασιν, Ἐραφάηλ καὶ Νικόλαε, σὺν τῇ παρθένῳ Εἰρήνῃ, Χριστὸν μεγαλύνομεν, τὸν ὑμᾶς δοξάσαντα.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει...

**Καὶ αὖθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη...,
μεθ' ὃ τὰ Ἀπολυτικά τῶν Ἁγίων.
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.**

Τοῦ θείου λειψάνου σου, τῇ ἀνευρέσει σοφέ, ἡ Λέσβος πεπλήρωται, τῆς ἐκ Θεοῦ δασιλῶς, δοθείσης σοι χάριτος· Σὺ γὰρ Ὁσιομαρτυς, Ἐραφάηλ παραδόξως, φαίνη πλείστοις ἀνθρώποις, καὶ ἰάσεις παρέχεις· διὸ τοῖς θαυμασίοις σου, πιστοὶ εὐφραίνόμεθα.

Ἔτερον τοῦ Ἁγ. Ἐραφάηλ. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Ἰθάκης τὸν γόνον καὶ τῆς Λέσβου τὸ καύχημα, Ὁσιομαρτύρων τὴν δόξαν, Ἐραφάηλ εὐφημήσωμεν· ἀρτίως γὰρ ἡμῖν φανερωθεῖς, ἰάματα πηγάζει τοῖς πιστοῖς, καὶ κατ' ὄναρ καὶ καθ' ὕπαρ, ὑπερφυῶς ὀπτάνεται τοῖς κρᾶζουσι· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐκπληροῦντι διὰ σοῦ, ἡμῶν τὰ αἰτήματα.

Ἄλλο, κοινὸν τῶν τριῶν Ἁγίων Ἐραφάηλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐν Λέσβῳ ἀθλησαντες, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αὐτὴν ἠγιάσατε, τῇ τῶν λειψάνων ὑμῶν, εὐρέσει μακάριοι. Ὅθεν ὑμᾶς τιμῶμεν, Ἐραφάηλ θεοφόρε, ἅμα σὺν Νικολάῳ, καὶ παρθένῳ Εἰρήνῃ, ὡς θεῖους ἡμῶν προστάτας, καὶ πρέσβεις πρὸς Κύριον.

Καὶ πάλιν τό, Χριστὸς Ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις τοῦ Ἑσπερινοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ Ἱερεὺς, Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ψάλλεται τό, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν στίχων, ὡς συνήθως, μεθ' ὃ Συνάπτη μεγάλη καὶ ὁ Πολυέλεος, μεθ' ὃ τὸ ἐξῆς.

Κάθισμα τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς κρίνα νοητά, καὶ πανεύοσμα, ρόδα, ἐφάνησαν ἡμῖν, ὑπὸ γῆν πάλαι ὄντα, τὰ θεῖα ὑμῶν λείψανα, Ῥαφαήλ καὶ Νικόλαε· ὅθεν σήμερον, σὺν τῇ παρθένῳ Εἰρήνῃ, ὑμᾶς μέλπομεν, καὶ τὴν λαμπρὰν ὑμῶν μνήμην, φαιδρῶς ἐορτάζομεν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Γυναῖκες εὐσεβεῖς, ὡς αἱ πρὶν Μυροφόροι, θεόφρον Ῥαφαήλ, καὶ Νικόλαε μάκαρ, ἰδοῦσαι ἐθαμβηθησαν, τὴν ὑμῶν ἐπιφάνειαν, καὶ ἐκήρυξαν, ὑμῶν τὰ θαύματα πᾶσι, δι' ὧν ὤφθητε, περιφανεῖς παντὶ κόσμῳ, εἰς δόξαν Θεοῦ ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἔπλησας χαρᾶς, πᾶσαν κτίσιν Οἰκτίρμον· διό σου τὴν Ἀνάστασιν, ἐορταζοντες κρίζομεν· ταῖς δεήσεσι, τῆς Παναχράντου Μητρὸς σου, καὶ Μαρτύρων σου, οὓς ἐφανερωσας ἄρτι, ἡμᾶς Σῶτερ οἴκτειρον.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου

Προκείμενον·

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ...

Εὐαγγέλιον, τὸ ἐν τῷ ὄρθρῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Εἶτα, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι..., καὶ ἀμέσως,

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἴδιομελον. Ἦχος πλ. β'.

Μαρτυρικῶς ἀγωνισάμενοι, ἀθλητικῶν ἐπάθλων ἐτύχετε, Ὅσιομαρτυρες ἔνδοξοι· καὶ νῦν τῇ εὐρέσει, τῶν σεπτῶν ὑμῶν λειψάνων, ἀγιασμοῦ ἐπληρώσατε, οὐ μόνον τὴν νῆσον Λέσβον, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν εὐφράνατε· Χριστὸς γὰρ ὑμᾶς ἐδόξασεν, ὁ δοξασθεὶς ὑμῶν τοῖς μέλεσιν· ὧ ἀεὶ πρεσβεύετε, Ῥαφαήλ καὶ Νικόλαε σὺν Εἰρήνῃ, καὶ τοῖς λοιποῖς συναθληταῖς ὑμῶν, σώζεσθαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἶτα οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Ἁγίων.

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ἦδὴ α'.

Ἦχος α'. Αναστάσεως ἡμέρα.

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοὶ ...

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις καὶ ὀψόμεθα,...

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν,...

Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ὅς φέρει ἐν τοῖς Θεοτοκίοις τὴν ἀκροστιχίδα: Γερασίμου.

Ἦχος καὶ εἰρμός, ὁ αὐτός.

Ἀναστάσεως μελλούσης, προεκφαίνει ἡμῖν, πᾶσι τὴν θείαν δόξαν, ἢ τῶν λειψάνων τῶν σεπτῶν, ὑμῶν φανέρωσις ἐκ γῆς, σοφὴ Ῥαφαήλ, καὶ θεῖε Νικόλαε, τοὺς πιστοὺς ἀγιάζουσα.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις καὶ κατίδωμεν, ὄψιν τὴν θειοτάτην, τοῦ θεοφόρου Ῥαφαήλ, καὶ Νικολάου σὺν αὐτῷ, Εἰρήνης ὁμοῦ· πιστοῖς γὰρ ὀππάνονται, ἐνεργοῦντες παράδοξα.

Οὐρανοὶ μὲν ὑμῶν φέρουσι τὰ πνεύματα, γῆ δὲ ἡμῖν ἀρτίως, ἀποκαλύπτει θαυμαστῶς, τὰ λείψανα ὑμῶν σοφοί, τῇ θεῖα βουλή· οἷς πίστει προστρέχοντες, ψυχικῶς ἀγαλλομεθα.

Θεοτοκίον.

Γεγηθυῖα σὺν ταῖς θείαις, Μυροφόροις Ἄγνη, ὕμνοις ἐξανασάντα, τὸν σὸν ὡς ἐβλεψας Υἱόν, οὐ τῆς ἐγερσεως τὸ φῶς, χαρὰν καὶ ζωὴν, πηγάζει τοῖς πέρασι, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα. **Τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, ἐκ γ'.** **Τὸ Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς, ἅπαξ, ἅπερ λέγονται εἰς ὅλας τὰς ὥδᾶς. Εἶτα Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἡ Ἐκφωνησις,** Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

Ἦδὴ γ'.

Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν...

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός...

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ,...

Τῶν Ἁγίων. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἐν τῷ λόφῳ Καρυῶν, θεασώμεθα δόξαν Μαρτύρων ἄρρητον· ὁ γὰρ σοφὸς Ῥαφαήλ, ὁμοῦ σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀθληταῖς, πιστοῖς πεφανέρωται.

Νῦν ὠφθη ὁ θεῖος Ῥαφαήλ, ἐκκαλύπτων τοῖς πᾶσιν αὐτοῦ τὸ ὄνομα, σὺν Νικολάῳ ὁμοῦ, καὶ ἄθλους οὓς ἤνυσαν στερρῶς, νομίμως ἀθλησαντες.

Χθὲς μὲν συνετάφητε Χριστῷ, Ῥαφαήλ καὶ Εἰρήνην τε καὶ Νικόλαε, σήμερον δὲ σὺν αὐτῷ, ἐκφάνσει ὑμῶν τῇ θαυμαστῇ, ἐν κόσμῳ δόξαζεσθε.

Θεοτοκίον.

Ἐλαμψεν ἐκ σοῦ μετὰ σαρκός, ὁ νεκρώσας θανάτῳ Ἄγνη τὸν θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ τῶν ὅλων Βασιλεὺς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίωμεν...

Ἐκφωνησις: Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα: Εἰ καὶ ἐν τάφῳ..., καὶ εἶτα

Κάθισμα τῶν Ἁγίων.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείαις ὄψεσι, τὴν κεκρυμμένην, ἐκκαλύψαντες, παντὶ τῷ κόσμῳ, ὑμῶν ἄθλησιν ὁμοῦ καὶ τὸ ὄνομα, ὦ Ραφαήλ καὶ θεόφρον Νικόλαε, θαυματουργεῖτε τοῖς πίστει κραυγάζουσι· θεῖοι Μάρτυρες, Χριστῷ τῷ Θεῷ πρεσβεύσατε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἄδην ἔδησας, τῇ σῇ Ἐγέρσει, καὶ ἀνέστησας, τὸν νεκρωθέντα, ζωοδότα πρωτόπλαστον ἄνθρωπον. Ὅθεν τὴν σὴν ἀνυμνοῦμεν Ἀνάστασιν, ἐν ἧ Ἐκκλησίᾳ τῶν Μαρτύρων τὴν μνήμην ἐδόξασας· ὧν δεήσεσιν, ἀξίωσον ἡμᾶς Κύριε, τοῦ αἰωνίου Πάσχα ὡς φιλόνητος.

ᾠδὴ δ'.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς...

Ἄρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν...

Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός...

Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαυῖδ...

Τῶν Ἁγίων. Ὁ αὐτός.

Ἐπὶ ταῖς ὄψεσιν ὑμῶν, καὶ θεωρίαις ταῖς φρικταῖς, ἐν αἷς πολλαχῶς ὑμᾶς εἶδον, θάμβους ἐπληρώθησαν, γυναῖκες αἱ θεόφρονες, ὡς πάλαι αἱ σεμναὶ Μυροφόροι, καὶ ἐφάνερωσαν πᾶσιν ὑμᾶς Ἅγιοι.

Ἄρσεν μὲν Χριστὸς ὡράθη, ὑπὲρ ἡμῶν ὡς ἀγαθός, τούτῳ δὲ ὑμεῖς ὡσπερ θεῖα, σφάγια καὶ θύματα, ἀθλήσαντες προσήχθητε, θεόφρον Ραφαήλ καὶ Εἰρήνη, σὺν Νικολάῳ καὶ τοῖς λοιποῖς συμμάρτυσι.

Ὡς προεξάρχων τοῦ χοροῦ, Ὁσιομάρτυς Ραφαήλ, τῶν ἐν Καρυαῖς ἀθλησάντων, ἀπάντων προτέθουσαι, πισθεῖς ἀπὸ τοῦ στόματος· καὶ νῦν μετὰ τῶν σῶν συμμαρτύρων, τὸ ὑπερκόσμιον Πάσχα ἐτελέσατε.

Ὁ χριστεπώνυμος λαός, ὡς κιβωτὸν ἀγιασμοῦ, τὴν σορὸν ὑμῶν τῶν λειψάνων, κέκτηται μακάριοι, Χριστοῦ Ὁσιομαρτυρες, καὶ τούτοις εὐλαβῶς προσπελάζων, ῥῶσιν λαμβάνει ψυχῆς ὅμου καὶ σώματος.

Θεοτοκίον.

Δάκρυα ἔρραινες Ἀγνή, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ σοῦ Υἱοῦ, τοῦτον νεκρωθέντα ὀρώσα, πλούτῳ ἀγαθότητος, ἀλλὰ χαρᾶς πεπλήρωσαι, αὐτὸν πρώτη ἰδοῦσα ἐκ τάφου, ἐξαναστάντα καὶ κόσμον συνεγείραντα.

Καταβασία· Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς...

Ἐκφωνησις· Ὅτι ἀγαθός...

ᾠδὴ ε'.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος...

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν...

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι...

Τῶν Ἁγίων. Ὁ αὐτός.

Ὁρθρίζοντες πλείστοι τῷ τάφῳ, ὑμῶν πολλῇ εὐλαβείᾳ, κατείδον ὑμᾶς ἐμφόβως, Μάρτυρες ἐκλάμποντας, φωτὶ τῷ ὑπὲρ ἔννοιαν, οἷα υἱοὺς τῆς ἀναστάσεως.

Τὴν ἄμετρόν σου καρτερίαν, ὁ σὸς Διάκονος βλέπων, Νικόλαος ἐν τοῖς ἄθλοις, Ῥαφαὴλ πανεύφημε, συγκοινωνός σοι γέγονε, σκάμμα διανύσας τὸ ἅγιον.

Προσέλθωμεν πίστει καὶ πόθῳ, τῶν Καρυῶν ἐν τῷ λόφῳ, γεραίροντες τοὺς ἐνταῦθα, ἐκφανθέντας Μάρτυρας, καὶ τούτων θεασώμεθα, δόξαν ἀληθῶς τὴν θεόσδοτον.

Θεοτοκίον.

Ἀὔλῳ φωτὶ ὑπὲρ λόγον, θεασαμένη Παρθένε, ἐκλάμπαντα ἐκ τοῦ τάφου, τὸν Υἱόν σου Ἄχραντε, σὺν Ἀποστόλοις ἦνεσας, τούτου τὴν θείαν Ἀνάστασιν.

Καταβασία· Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

Ἐκφωνησις· Ὅτι ἡγιασται...

Ἰδὴ σ'!

Κατῆλθες, ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κατῆλθες, ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς...

Φυλάξας, τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ,...

Σωτέρ μου, τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον ἱερεῖον,...

Τῶν Ἁγίων. Ὁ αὐτός.

Κατῆρες, ἐκ τῆς Θράκης Πάτερ σοφέ, πρὸς τὴν Λέσβον ἀσφαλῶς καὶ προσήλθες, εἰς Καρυῶν τὴν Μονὴν, ἔνθα ἤθλησας, Ῥαφαὴλ θαυματουργέ, δι' ἀγάπην Κυρίου.

Φυλάξας, τὴν πρὸς τὸν Χριστὸν ἀρραγῆ, ὦ Νικόλαε ἀγάπην καὶ πίστιν, ὑπήλθες ἀνενδοίαστῳ ψυχῇ, τὸ μαρτύριον, καὶ συνήφθης εὐκλεῶς, τῶν Μαρτύρων τοῖς δήμοις.

Σωτέρ μου, οἷα προσφορὰ ἐκλεκτή, σοὶ προσήχθη ἡ παρθένος Εἰρήνη, φλεχθεῖσα ὑπὸ πυρὸς ἀπηνῶς, ἣ συνήθλησαν, ἐκ Θερμῆς ἄλλοι πιστοί, καὶ οἱ ταύτην τεκόντες.

Θεοτοκίον.

Σὲ πλείστοι, ἐν ἐξηλλαγμένη μορφῇ, ἔνθα ἴδρυται Μονή σου τὸ πάλαι, κατείδον ἐν Καρυαῖς ἐμφανῶς, καὶ ἀνύμνησαν, τὴν σὴν χάριν πρὸς ἡμᾶς, Θεοτόκε Παρθένε.

Καταβασία· Κατῆλθες, ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Ἐκφωνησις. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ ἐμφανῶς ὑπὲρ Χριστοῦ ἠθληκοτες, καὶ ὑπὸ γῆν χρόνοις πολλοῖς κεκρυμμένοι, ξενοπρεπῶς ἡμῖν ἐφανερωθησαν, Ῥαφαὴλ Νικόλαος, καὶ Εἰρήνη ἡ θεία, καὶ οἱ συναθλήσαντες, μετ' αὐτῶν θεοφρόνως, οὓς ὡς προστάτας καὶ θαυματουργούς, Ὁσιομαρτυρας, πάντες τιμήσωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Ὁμοφρόνως ὁμοῦ συνοικήσαντες, ἐν Μονῇ Καρυῶν ἱερώτατοι, καὶ ἐν ταύτῃ νομίμως ἀθλήσαντες, ὑπὸ γῆν πολλοῖς χρόνοις ἐκρύπτεσθε, ἀρρήτοις κρίμασι, τοῦ Ἀθλοθέτου καὶ Ζωοδότου Λόγου, Ὁσιομαρτυρες πανθαύμαστοι. Ἄλλ' ὦ τῆς θαυμαστῆς ὑμῶν ἐμφανείας, καὶ ξένης ἀποκαλύψεως, καὶ πλουσίας ὄντως χάριτος! ἀρτίως γὰρ ἐκ γῆς τὰ λείψανα ὑμῶν ἀνεδείξατε, ὡς ἄνθη πανεύοσμα, καὶ θησαυροὺς θείου κοσμοποθήτους, μαρτυρικῆς πεπληρωμένα δωρεᾶς καὶ

χάριτος, πλείστοις δὲ ἀνθρώποις, τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν, ἐν ὁράσει καὶ ἐνυπνίοις, καὶ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον παραδόξως ὀππάνεσθε· οἷτινες θεωροῦντες τὴν δόξαν ὑμῶν, δόξαν ὡς Ἀθλητῶν τοῦ Χριστοῦ, χαίρουσι χαρὰν μεγάλην σφόδρα, καὶ εὐαγγελίζονται πᾶσιν, ἃ εἶδον καὶ ἤκουσαν παρ' ὑμῶν, συγκαλοῦντες πάντας πρὸς αἶνον ὑμῶν, ὑψηλῆ φωνῆ λέγοντες· δεῦτε ἐν μιᾷ σπουδῇ καὶ φωνῇ, τοὺς ἤδη παραδόξως ἀποκαλυφθέντας ἡμῖν, ὡς ἡμῶν προστάτας, καὶ θαυματουργοὺς Ὁσιομαρτυρας πάντες τιμήσωμεν.

Συναξάριον.

Τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, νεοφανῶν καὶ θαυματουργῶν Ὁσιομαρτυρων Ῥαφαὴλ καὶ Νικολάου καὶ τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Εἰρήνης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτυρησάντων ἐν ἔτει 1463, τῇ 9ῃ Ἀπριλίου, ἐν ᾗ συνέπεσεν ἡ παροῦσα ἡμέρα, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Μονῇ τῶν Καρυῶν, τῇ οὔσῃ παρὰ τῇ Θερμῇ ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ, ἐν ἔτει δὲ 1959 θαυμαστῶς ἡμῖν φανερωθέντων.

Εἰς τοὺς Ἁγίους Ῥαφαὴλ καὶ Νικόλαον.

Στίχ. Ὡς φῶς ἡμῖν ὤφθησαν Ῥαφαὴλ μέγα
Ὁμοῦ καὶ Νικόλαος οἱ κεκρυμμένοι.

Εἰς τὴν Ἁγίαν Εἰρήνην.

Εἰρήνη ἀθλήσασα σὺν τοῖς τοκεῦσι
Ἡμῖν ἤδη ἐγνωσται θαύμασι ξένοις.

Εἰς τοὺς λοιποὺς ἀνωνύμους.

Καρυῶν ἀθλήσαντες Μονῇ τῇ πάλαι
Τῆς ἄνω ἐπέβητε Μάρτυρες δόξης.

Ταῖς τῶν σὼν Ἁγίων Μαρτύρων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς: Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, **ἐκ γ'** Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, **ἐκ γ'** [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Εἶτα τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τῶν Κανόνων.

ᾠδὴ ζ'.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος...

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες...

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν...

Ὡς ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος...

Τῶν Ἁγίων. Ὁ αὐτός.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, ὑμῶν καὶ τὰ λείψανα, χρόνοις ἐν πολλοῖς, ἀδιαλώβητα τηρεῖ, ἐν τῷ βάθει τῆς γῆς θεία χάριτι, ἃ νῦν ἀποκαλύψας τῷ κόσμῳ δοξάζει ὑμᾶς Μάρτυρες.

Γυναῖκες ἀληθῶς αἱ θεόφρονες, ὑμᾶς θεασάμενοι, ὄψεσι σεπταῖς, ὦ Ῥαφαὴλ θαυματουργέ, καὶ Εἰρήνη καὶ θεῖε Νικόλαε, ἐκήρυξαν τοῖς πᾶσιν εὐσήμως, ὑμῶν τὴν ἐπιφάνειαν.

Θανάτου τοῦ πικροῦ ὑμῶν Ἅγιοι, τὸν τρόπον ἐδείξατε, θεῖε Ῥαφαὴλ, σὺν Νικολάῳ τῷ κλεινῷ, καὶ

Ειρήνη ὀμοῦ καὶ τὸ ὄνομα, καὶ κλήσιν ἐμφανῶς τῆς πατρίδος, τὰ πάλοι ἡμῖν ἄγνωστα.

Ὡς εἶδε σε καθ' ὕπαρ Νικόλαε, λαλοῦντα τὰ αἴσια, ὁ ἰχθυβολεύς, πολλῆς ἐπλήσθη χαρμονῆς, καὶ ἰχθύων πλουσίαν ἀνείλκυσε, τὴν ἄγραν ἐν τῇ σῆ εὐλογία, ὕμνολογῶν τὴν χάριν σου.

Θεοτοκίον.

Ἰδόντες ἐν μορφῇ ὡς ἠύδοκησας, φανῆναι τοῖς δούλοις σου, Κόρη σε Ἀγνή, ἐν Καρυαῖς οἱ εὐσεβεῖς, τῷ φωτὶ σου ἀϋλως ἠγάσθησαν, καὶ ἤνεσαν τῶν σῶν μεγαλείων, Παρθένε τὰ μυστήρια.

Καταβασία· Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου...

Ἐκφωνησις· Εἶη τὸ κράτος...

Ῥδὴ η'.

Αὕτη ἡ κλητή.

Αὕτη ἡ κλητή καὶ ἀγία ἡμερα...

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γενήματος...

Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμοὺς σου Σιών...

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε καὶ Πνεῦμα...

Τῶν Ἀγίων· Ὁ αὐτός.

Αὕτη ἡ καινή, καὶ ἀγία ἡμέρα, ἐν ἣ οἱ κεκρυμμένοι, θησαυροὶ φανεροῦνται, Ῥαφαὴλ ὁ κλεινός, καὶ Νικόλαος Κυρίου οἱ Μάρτυρες, νέμει τοῖς ἐν κόσμῳ, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην.

Δεῦτε Καρυῶν, ἐν τῷ λόφῳ προθύμῳ, δεινῶς οἱ ἀσθενοῦντες, ἵνα λάβητε ρῶσιν· ἱατρὸς γὰρ σοφός, Ῥαφαὴλ ὁ ἱερός πέλει ἅπασιν, ὡσπερ καθωράθη, παρέχων τὰς ἰάσεις.

Ἄρον πάσας, τοῦ δυσμενοῦς ἐπηρείας, νῦν ἀφ' ἡμῶν ὦ Πάτερ, ὡς ἡμῶν μέγας προστάτης ὅτι ὤφθης ποτέ, τὰς οἰκίας τῶν πιστῶν σημειούμενος, σὺν τῷ Νικολάῳ, Σταυροῦ τῷ θεῷ τύπῳ.

Πάτερ Παντοκράτορ, καὶ Λόγε καὶ Πνεῦμα, ὑπέρθεε θεότης, τοὺς ὑπὲρ σοῦ ἠθληκότας, Ῥαφαὴλ τὸν σοφόν, καὶ Νικόλαον λαμπρῶς συνεδόξασας, ἅμα καὶ Εἰρήνην, δι' ὧν σῶσον τὸν κόσμον.

Θεοτοκίον.

Μνήσθητι Ἀγνή, τῶν πιστῶν ἰκετῶν σου, τῶν πόθῳ προστρεχόντων, Καρυῶν τῷ γηλόφῳ, ἔνθα φαῖνη πολλοῖς, καὶ παρέχεις εὐλογίαν οὐράνιον, Κεχαριτωμένη, Παρθένε Θεοτόκε.

Καταβασία! Αὕτη ἡ κλητή...

Ἐκφωνησις! Ὅτι ἠυλόγηται...

Ῥδὴ θ'. Φωτίζου, φωτίζου.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστανα...

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ...

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα...

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγαλλεται καὶ χαίρει...

Ὡ θείας! ὦ φίλης!...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυπόστατου...

Χαίρε Παρθένε χαίρε, χαίρε εὐλογημένη...

Ω Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερωτατον Χριστέ...

Τῶν Ἁγίων. Ὁ αὐτός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, Ῥαφαὴλ τὸν μέγαν, ὁμοῦ σὺν Νικολάω, Εἰρήνην τὴν Ἁγίαν.

Λαμπρύνου ἀγαλλου, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ· ὁ Θεὸς γὰρ τῆς δόξης, ξένα σοι πεποιήκε, καὶ θαυμαστά, ἐν σημείοις πολλοῖς, ἄρτι ὡς φῶς, τοὺς πρὶν κεκρυμμένους, ἀποκαλύψας σοι Μάρτυρας.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς Μάρτυρας Κυρίου, τοὺς νῦν φανερωθέντας, εἰς φῶς πιστῶν καὶ δόξαν.

Ω θεὰς ἀρρήτου ἧς ἠξιώθησαν πιστοὶ, πολλαχῶς κατιδόντες, ὑμᾶς ἀξιάγαστοι, ὦ Ῥαφαὴλ, τῆς Ἰθάκης βλαστέ, σὺν τῷ κλεινῷ, ἅμα Νικολάω, καὶ τῇ Εἰρήνῃ τῇ θεόφρονι.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, Τριάδα τὴν Ἁγίαν, τὴν δεῖξασαν τῷ κόσμῳ, ὡς φῶς τοὺς Ἀθλοφόρους.

Ω Πάσχα τοῦ Θεοῦ· οὐ ἠξιώθητε τανῦν, Ῥαφαὴλ θεοφόρε, καὶ θεῖε Νικόλαε, σὺν τοῖς λοιποῖς, σὺν ὑμῖν Ἀθληταῖς. Ἄλλ' εὐλογεῖν, σὺν τῇ νήσῳ Λέσβῳ, πάντα πιστὸν μὴ διαλίπητε.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν μόνην Θεοτόκον, τὴν σκέπουσιν τὸν κόσμον, ἐκ πάσης ἐπηρείας.

Υφίστου καθέδρα, καὶ φωτοστόλιστε ναέ, Θεοτόκε Παρθένε, κόρη παντευλόγητε, σκέπε, ἀεὶ, τὴν σεπτὴν σου Μονήν, καὶ τοῖς πιστοῖς, δίδου πᾶσαν χάριν, ταῖς τῶν μαρτύρων δεήσεσι.

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα...

Καταβασία· Φωτίζου, φωτίζου...

Ἐκφωνησις· Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἐξαποστειλαριον. Ἦχος γ'.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Τῶν Ἁγίων, ὅμοιον.

Σαρκὶ ὀφθέντες ἀπὸ γῆς, οἱ οὐρανοῖς τιμῶμενοι, ὦ Ῥαφαὴλ Νικόλαε, Εἰρήνη ἅμα τῇ σεπτῇ, χαρᾶς ἡμᾶς ἐπλήσατε· διὸ ὑμῶν τιμῶμεν, τὴν εὖρεσιν Μάρτυρες.

Καὶ πάλιν τὸ τοῦ Πάσχα· Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός...

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰστώμεν στίχ. η' καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἁγίων δ'.

Ἦχος γ' (Ἀναστάσιμα). Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη...

Τῶν Ἁγίων. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἡ νῆσος Λέσβος ἀγάλλου πᾶσα καὶ χόρευε, ἐπὶ τῇ παραδόξῳ, τῶν Μαρτύρων εὐρέσει, τὸ χαίρετε βοῶσα αὐτοῖς ἐν χαρᾷ, Ῥαφαὴλ καὶ Νικόλαε· ἄρτι γνωσθέντες γὰρ ὠφθητε τοῖς πιστοῖς, ἀληθῆς δόξα καὶ στήριγμα.

Ἐκ τῆς Ἰθάκης βλαστήσας ὦ Ῥαφαὴλ θαυμαστέ, ἐν Λέσβῳ δὲ ἀσκήσας, καὶ ἀνδρείως ἀθλήσας, ταύτην ἀγιάζεις τῇ τοῦ σεπτοῦ, ἀνευρέσει λειψάνου σου, καὶ ταῖς πολλαῖς ἐμφανείαις δι' ὧν πιστοῖς, χάριν νέμεις τὴν σωτήριον.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Διακονήσας ἐνθέως Χριστῷ Νικόλαε, καὶ ἀνδρικῶς ἀθλήσας, Ῥαφαὴλ σὺν τῷ θεῷ, ἅμα καὶ Εἰρήνῃ ὑπὲρ Χριστοῦ, μετὰ χρόνιον ἔγκρυσιν, ἐξανατέλλετε κόσμῳ περιφανῶς, ὡς ἀστέρες

φαινότατοι.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Σιών ὡς ὄρος ὁρᾶται ὁ λόφος τῶν Καρυῶν, ἔνθα θεοσημεῖαι, παραδόξως τελοῦνται· σπεύσωμεν οὖν πάντες πίστει θερμῇ, Ῥαφαήλ καὶ Νικόλαον, καὶ τὴν Εἰρήνην καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ, μαρτυρήσαντας γεραίροντες.

Καὶ τὰ τοῦ Πάσχα. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί... Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται...

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Νομίμως ἀθλήσαντες, ἀξίως ἐν οὐρανοῖς ἐδοξάσθητε, Ὅσιομαρτυρες ἐνδοξοὶ. Ταύτης οὖν τῆς δόξης τὰς δαψιλεῖς ἀντιμισθίας, μετὰ πολυχρόνιον κατάκρυψιν, ἐφάνητε ἡμῖν γνωρίζοντες, ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, καὶ ὑπερβολῇ ἀποκαλύψεων, καὶ Πνεύματος Ἁγίου μερισμοῖς, εἰς περιποίησιν πιστῶν καὶ σωτηρίαν. Ἄλλ' ὦ Μάρτυρες Χριστοῦ, Ἐκκλησίας δόξα καὶ ἐδραῖωμα, Ῥαφαήλ θαυματουργέ, σὺν Νικολάῳ τῷ Διακόνῳ, καὶ Εἰρήνῃ τῇ παρθένῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς ὑμῶν συναθληταῖς, μὴ παύσησθε πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει...

Εἶτα τό, Χριστὸς Ἀνέστη, ἐκ γ',

Καὶ Ἀπόλυσις.